

Νεφελοκοκκυγία ANTHONY DOERR

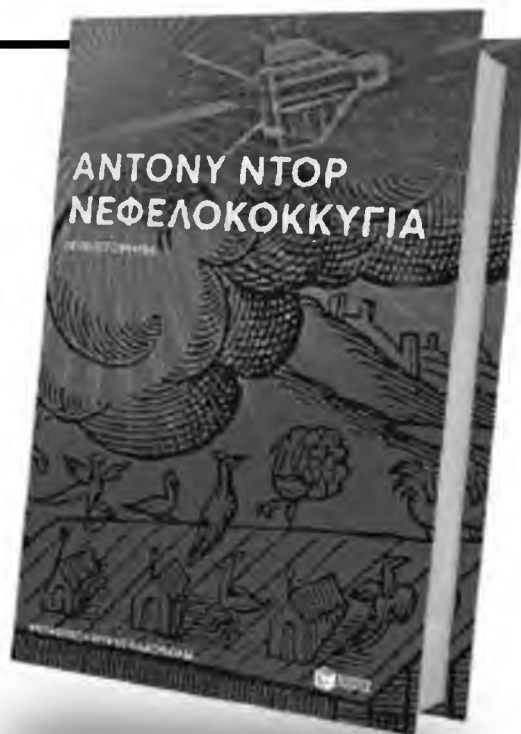
ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΠΑΤΑΚΗ»

Vertigo στο χαρτί

Συναντάς κάποιον σε ένα μπαρ, πίνετε δύο ούισκι και προσπαθεί να σε πείσει γιατί η λογοτεχνία και τα γραφτά θα σώζουν τον κόσμο για πάντα. Είναι πολύ παραστατικός και η παντομίμα του θυμίζει τον Μαρσέλ Μαρσό. Διακατέχεται από ιερό πάθος για αυτά που υποστηρίζει αλλά θέλει και το ιερό βουλοκέρι. Ζητά από τον μπάρμαν στυλό και χαρτί και αρχίζει να γράφει υπό την επίβλεψη του αλκοόλ με περισσό πάθος αυτά που σου λέει και σε έχει συνεπάρει. Γράφει, και γράφει, και γράφει σαν τρελός στενογράφος στην απολογία μιας τρελής νυχτοδίκης. Την άλλη μέρα ξυπνάς με χανγκόβερ και το πρώτο πράγμα που ζητάς δεν είναι η καφεΐνη αλλά εκείνο το χαρτί που στο μυαλό σου πήρε μυθικές διαστάσεις. Θυμάσαι που το έβαλες;

Το πάζλ σε παλίμψηστο

Η δεκαετίαχρονη Άννα είναι ορφανή, ζει μέσα στα επιβλητικά τείχη της Κωνσταντινούπολης σε ένα σπίτι με γυναίκες που κεντούν άμφια. Αχόρταγα περίεργη, η Άννα μαθαίνει να διαβάζει, και σε αυτή την πόλη, που φημίζεται για τις βιβλιοθήκες της, ανακαλύπτει ένα βιβλίο: την ιστορία του Αίθωνα, ο οποίος λαχταρά να μεταμορφωθεί σε πουλί για να μπορέσει να πετάξει σε έναν ουτοπικό παράδεισο στον ουρανό. Έξω από τα τείχη βρίσκεται ο Ομίρ, ένα χωριατόπουλο, εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά από το σπίτι του. Πεντακόσια χρόνια αργότερα, σε μια βιβλιοθήκη στο Άινταχο, διαδραματίζεται μια άλλη πολιορκία: ο ογδονταεξάχρονος Ζίνο, που έμαθε ελληνικά ως αιχμάλωτος πολέμου, ετοιμάζει με μια ομάδα πέντε παιδιών μια θεατρική διασκευή της ιστορίας του Αίθωνα, που διασώθηκε ως εκ θαύματος μέσα στους αιώνες. Κρυμμένη στα ράφια της βιβλιοθήκης βρίσκεται μια βόμβα, που τοποθέτησε ένας θυμωμένος ιδεολόγος έφηβος, ο Σέυμορ. Και σε ένα όχι και τόσο μακρινό μέλλον, στο διαστρικό σκάφος Άργος, η Κόνστανς είναι μόνη της σε μια κάψουλα κι αντιγράφει πάνω σε κομμάτια από σάκους την ιστορία του Αίθωνα, που της διηγήθηκε ο πατέρας της. Δεν έχει πατήσει ποτέ το πόδι της στη Γη.

Γεννημένος να γράφει ιστορίες μέσα σε ιστορίες

Ο Άντονι Ντορ γεννήθηκε στο Κλίβελαντ του Οχάιο. Έχει γράψει τις συλλογές διηγημάτων The Shell Collector και Memory Wall, το αυτοβιογραφικό Four Seasons in Rome και τα μυθιστορήματα About Grace και Όλο το φως που δεν μπορούμε να δούμε. Το Όλο το φως που δεν μπορούμε να δούμε (Εκδόσεις Πατάκη, 2016) τιμήθηκε με το βραβείο λογοτεχνίας Πούλιτजर το 2015, καθώς και με το Andrew Carnegie Medal την ίδια χρονιά. Ήταν για σχεδόν 100 εβδομάδες συνεχώς στις πρώτες θέσεις της λίστας των μπεστ σέλερ των New York Times και μεταφράστηκε με εξαιρετική επιτυχία σε περισσότερες από 40 γλώσσες.

Επιμύθιο

Μια βαθιά υπόκλιση στο scripta manent. Ένα συναρπαστικό, πολυπρισματικό μυθιστόρημα που συνδυάζει μια «τρομακτικά καλή» αφηγηματική επάρκεια με υφάδια συναρπαστικών ιστοριών που όταν ενωθούν σε ανταμείβουν με κάτι μαγικό που θέλει τη προσοχή σου χωρίς να σκοντάφτει σε λούμπες επιδειξιμανίας που πέφτουν πολλοί σύγχρονοι (Λατινικό)Αμερικανοί συγγραφείς. Δεν ξέρω ακόμα αν είναι το καλύτερο βιβλίο που διάβασα φέτος, είναι όμως το ωραιότερο.

Μιχ. Παπ.